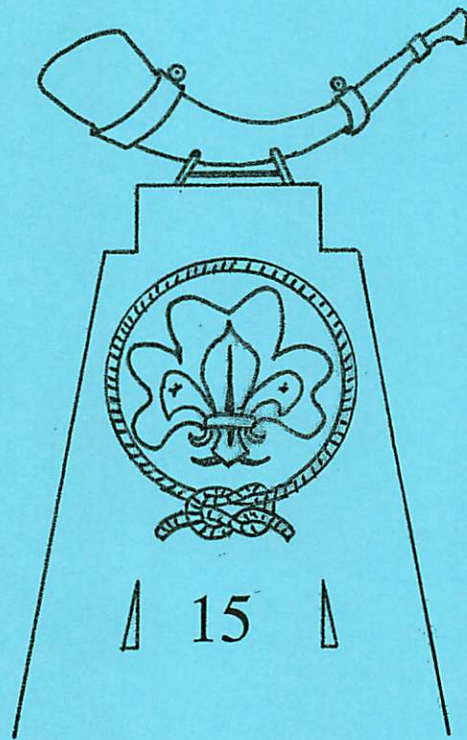

KWADU

-G R O E P S B L A D-
BROWNSEAGROEP '66

VAN DE REDACTIE

Hier is hij dan weer, de eerste KUDU van het seizoen 1998 - 1999.

Dit betekend natuurlijk een KUDU vol zomerkamp verslagen. Een verslag van de esta's die een wereldreis hebben gemaakt en onder andere in Indië en Rusland zijn geweest, een verslag van de verkenner die hun zomerkamp in Duitsland hebben doorgebracht en last but not least van de explorers die in Zwitserland voor houthakkers gespeeld hebben.

Natuurlijk ook een stukje van Philip onze voorzitter die de levensloop van een aantal van onze (ex)-leiding nog even beschrijft.

Ook ontbreekt uitgehoord niet. Dit keer is onze kersverse nieuwe estaleider, Krijn, aan een vragenlijst onderworpen.

De eerste opkomst is inmiddels geweest en onze razende reporter Mara heeft een aantal scouts gevraagd wat zij van het overvliegen vonden en hoe zij de eerste opkomst van dit seizoen beleefden.

Internet

In deze tijd van electronische-snelwegen, cyber-games, Internet en GSM-telefoons kan ook de Brownseagroep niet achter blijven.

Wij hebben dan ook sinds kort een eigen **Homepage**. Op deze homepage staan allerlei wetenswaardigheden van onze groep. Ook heeft elke verkenner hier zijn eigen pagina.

Als jullie de mogelijkheid hebben moet je deze homepage beslist eens bezoeken.

Het adres van deze homepage is: <http://home.wxs.nl/~ahbecker>.

Omdat ook de KUDU niet kan achterblijven kan iedereen die iets in de KUDU wil schrijven zijn/haar verhaal E-Mailen naar de redactie. Het E-mail adres is: frans.munts@gironet.nl

Als je geen internet hebt kan je je verhaal natuurlijk ook gewoon 's zaterdags aan iemand van de redactie geven.

Tenslotte wensen we iedereen veel leesplezier, en tot de volgende KUDU maar weer.

NIEUWS VAN HET BESTUUR

Rotterdam, 5 augustus 1998

Beste leden en ouders,

Een nieuw seizoen.

Een nieuw seizoen met veranderingen.

Een aantal leden verlaat hun oude vertrouwde onderdeel en schuiven een speltak op.

Dat zal weer gepaard gaan met het nodige 'overvlieg-ceremonieel'.

Een aantal bevers wordt Esta, een aantal Esta's wordt scout, een aantal scouts wordt explorer, 3 explorers worden leiding en 2 leid(st)ers zijn gestopt.

Om met die laatste 2 te beginnen:

Mariëlle Levert (Baloësta) was ruim 16 jaar groepslid. Toen zij in 1982 bij de groep kwam was zij het eerste meisje bij de verkenners. (Pas in 1981 besloot de groep om gemengd te gaan draaien na 15 jaar een pure 'jongensgroep' te zijn geweest).

Na haar explorertijd (toen nog: Rowans/Sherpa's) werd zij leidster bij de welpen als Baloe.

Toen de welpen overgingen naar de naam Esta's werd dat baloësta.

Na een cerhuizing naar Frankrijk kwam zij na 2,5 jaar weer terug als leidster en nu us daar dan een einde aan gekomen. Mariëlle heeft veel voor de groep betekend. Mede onder haar leiding groeide het onderdeel naar max. 40 Esta's zodat zelfs een wachtlijst moest worden ingesteld. Haar toewijding kende geen grenzen: tot 2 keer toe ging zij zwanger mee op kamp (één keer al 8 maanden zwanger). Daartegenover stond een ietwat verstrooide instelling: al 32 jaar beginnen de maandelijkse groepsraden om 19.30 uur, Mariëlle kwam vaak een half uur na de aanvang aankakken en zei dan doodleuk: 'We beginnen toch om 20.00 uur?'

Daarnaast was zij een onuitputtelijke bron van spelideeën.

In 1997 ontving zij voor haar verdiensten de Brownsea waarderings Das (BWD) en bij het traditionele slotdiner na afloop van de kampen en het seizoen werd zij op 1 augustus j.l. tot erelid van de Brownseagroep benoemd met bijbehorende oorkonde en blommen.

Patrick van Leeuwen is 23 jaar lid van Brownsea en heeft als een van de zeer weinigen de hele cyclus van Welp, Verkenners, Rowan, Leider en Teamleider doorlopen.

Ondergetekende had het genoeg jarenlang met hem in één stafteam te zitten en dat waren mooie jaren.

Sinds hij in dec. 1992 de teamleiderslinten overnam heeft hij, samen met zijn stafteam, het scoutsonderdeel flink uitgebouwd naar zo'n 30 leden op het hoogtepunt.

Het spel had altijd Patrick's warme belangstelling; veel tijd werd besteed aan het verzinnen en uitwerken van nieuwe spelen en technieken.

Samen met andere groepen uit het distrikt werd jaarlijks het Roropakaweekend georganiseerd waarin Brownsea een belangrijk aandeel had (heeft).

Van de zomerkampen werd altijd iets bijzonders gemaakt. Een bijzonder thema of een bijzondere bestemming (Tsjechië, Duitsland). Als groepsbladredakteur (de Kudu) had hij een belangrijke nevenfunctie. In nevenfuncties grossierde hij trouwens; coördinator van de huishoudmiddelen (bevoorrading van koffie, vuilniszakken en toilet papier) en zeker als bar-potbeheerder was hij onmisbaar.

Op groepsraden had Patrick steevast een item waar altijd wel iemand tegen ten strijden trok.

Was het niet het beroerd achterlaten na een opkomst van het spellokaal (er is weer niet geveegd en afgewassen!) dan was het wel de zorg om spelmateriaal. (Estaleiding gebruikt **geen** spullen meer van de scouts want ze gaan er toch niet zorgvuldig mee om.)

Een goed rechtvaardigheidsgevoel lag hieraan (o.a.) ten grondslag.

Ook Patrick ontving de Brownsea Waarderings Das en ook hij trad bij het slotdiner toe tot de galerij der Ereleden.

Met deze gepokt en gemazelde leid(st)ers verliest Brownsea 2 ervaren mensen.

Zij verlaten echter stafteams die al jaren in deze samenstelling draaien en waar het enthousiasme en inzet vanaf spat. Bovendien hebben zij verklaard voor hun onderdelen beschikbaar te blijven in geval van nood, advies of wijze raad.

De Estaleiding wordt versterkt met 2 ex-Explorers, Willem-Jan en Krijn.

Het scoutstafteam gaat verder met 4 man/vrouw onder leiding van nieuwe teamleider Arjan Becker. (Red.: Mede ex-Explorer Frits wordt eveneens leiding, hij zal het leidingtal bij de explorers tot een luxueus 3 brengen.)

Van het verhuisfront is nog weinig bekend.

Wel staan we definitief op 'de lijst' op in aanmerking te komen voor een andere lokatie en wellicht ook voor een financiële vergoeding voor de verplichte verhuizing.

Door het toegenomen aantal leden willen we van de gelegenheid gebruik maken om het clubhuis af te breken en een groter clubhuis neer te zetten; mits de financeën dat toelaten natuurlijk. Het bestuur houdt haar najaarsvergadering eerdaags waar verdere plannen zullen worden gemaakt en uitgewerkt.

Wordt vervolgd.

Was getekend,

Philip Weber
Groepsvoorzitter

EERSTE OPKOMST SEIZOEN 1998 - 1999

Hallo Allemaal,

Hier even een verslag van de eerste opkomst op 12 September.

Een hele bijzondere dag!

Bijzonder omdat er vandaag iets gebeurt wat zelden gebeurt in de Brownseageschiedenis.

Vandaag wordt er bij elke speltak nieuwe leiding geïnstalleerd en vliegen er bij elke speltak kinderen over.

Gelukkig was het weer aan onze kant want volgens de weerberichten werd het een sombere dag. Er was van alles te doen. Zo kon je: broodjes bakken, skieën, bierdrinken (geen echt bier natuurlijk), popcorn bakken, Chinees eten, waterorgel maken, geweeschieten enz. En het leukste was nog het eieren gooien op de leiding. Arjan was de favoriet bij iedereen en werd het meest geraakt! (hoe zou dat nou toch komen Arjan?) Grapje!!). Omdat ik toch benieuwd was hoe andere mensen het vonden heb ik een aantal reacties los weten te trekken.

Zo antwoordde de volgende overvliegers op de vraag "Hoe vond je het overvliegen?":

Michiel B (voormalig Esta): ik vond het overvliegen leuk en spannend, hij moest toegeven dat hij wel een beetje zenuwachtig was.

Maar dat maakt niet uit hoor Michiel want dat was iedereen wel (al gaf niet iedereen het toe)!

Marijn (voormalig Scout): ik dacht dat ik in het zeil moest en dat vond ik enger dan wat de explorerbegeleiding nu bedacht heeft. Hij is nog nooit overgevlogen. Dus viel dit wel mee.

Loes (voormalig Esta): vond het in een woord "pijnlijk". Meer had Loes er niet over te zeggen.

Esther (voormalig Esta): ik had wel hoger gewild!

Bas (voormalig Esta): vond het ook erg spannend en een beetje zenuwachtig maar had wel hoger gewild (al ging hij wel het hoogst van alle esta's).

Mitchel en Renee (voormalig Bever): vonden het heel leuk en dat zeil leek hun heel eng maar wel spannend! Nog een paar jaartjes wachten jongens en dan mogen jullie ook in het zeil.

Maurits (voormalig Scout): vond het overvliegen wel leuk maar had het erger verwacht (hij had zelfs schone kleren bij zich). Hij dacht dat ze misschien wel door de sloot moesten of zoiets. Je ziet het Maurits het valt allemaal nog wel mee maar Je weet niet wat je nog te wachten staat! .

Kim (voormalig Scout): vond eigenlijk hetzelfde als Maurits en had het dus ook erger verwacht. Bedenk wel Kim.. Wat niet is kan nog komen! .

West-Jan (voormalig explorer): ik vond het installeren leuk en vooral als hij denkt dat hij zelf als esta is begonnen en nu Estaleiding is.

Nina en Erika (voormalig Esta's): vonden het ook leuk maar waren wel zenuwachtig.

Krijn (voormalig explorer): hij hoefde niet over te vliegen en had zijn ontgroening op kamp al gehad dus eigenlijk had hij het heel makkelijk. Toch was hij wel een beetje zenuwachtig voor het installeren al was het al de vierde keer!

Suzanne (voormalig Scout): sluit zich helemaal aan bij de mening van haar drie mede-explorers. Ze had het ook spectaculairder verwacht.

Na al deze reacties (vooral die van de nieuwe explorers) ben ik toch maar eens even verhaal gaan halen bij de explorer begeleiding en dit waren hun reacties:

Frans Munts (explorerbegeleiding): makkelijk! Ja, dat zeggen ze nu, nu hebben ze nog een grote mond maar wacht maar tot het echte werk dadelijk begint dan piepen ze wel anders! .

Vincent Rosbergen (explorer begeleider): het enige wat er bij Vincent uit kwam was "We hebben ze nog gespaard!"

Frits (voormalig explorer): kan misschien wel begrijpen dat ze het een tikkeltje saai vonden maar dat gaat wel veranderen.

Dus explorers zetten jullie je maar schrap!!!!!!!

Op de vraag "Wat vond je van deze dag?" antwoordde men:

Arjan (Scoutleiding): ik vond het erg traditioneel (het overvliegen en installeren) maar dat hoort erbij hé. Hij voegde er ook nog aan toe dat hij het wel zwak vond van de nieuwe explorers dat sommige niet op de bedoelde manier naar de overkant gingen. Wat was eigenlijk de bedoelde manier dan?

Basta (Estaleiding): hij vindt het een te gekke dag en ook alles perfect georganiseerd. Complimenten aan de organisatoren! (Basta geeft zich zelf graag een schouderklopje aangezien hij zelf een organisator was!) Geeft niet hoor Basta, het liep allemaal gesmeerd!

Bestuurslid mevrouw van Muiden: gezellig, geweldig en leuk!

Bestuurslid de heer ter Laag: vond het een gezellige dag ook dankzij het mooie weer.

Nog een laatste reactie van **Hugo (Scoutleider):** China is leuk!
Bedankt Hugo voor deze veelzeggende reactie! .

Ik hoop dat iedereen het naar hun zin heeft gehad en wens alle leiding en overvliegers veel plezier bij hun nieuwe onderdeel!

Groetjes van Maresta.

ZOMERKAMPVERSLAG ESTA'S

Zaterdag 25 Juli :

Zaterdag morgen, 7:00 de wekker gaat, en mist staat snel op om te douchen en zijn laatste spulletjes klaar te zetten.

Na een lekkere kop thee ben ik naar het clubhuis gefietst om de verkenners uit te zwaaien maar omdat de verkenners te laat weggingen en wij anders in tijd nood kwamen hebben Marcel en ik netjes afscheid genomen, en zijn we de laatste bagage van Basta Estel en Mist op gaan halen.

10:30 iedereen verzamelen op de kanaalweg en waarachtig iedereen was er behalve Margot want die dacht dat we om 11:00 daar zouden verzamelen.

We gingen dus om 11:05 rijden en konden nu 2 uur in de auto zitten maar dat is de moeite wel waard Als je het clubhuis en terrein hebt gezien want het gebied is groot genoeg om te verdwalen

We gingen lunchen om 14:30 dat kwam omdat de route beschrijving niet helemaal klopte en iedereen een uur te laat aankwam maar ja niet alles kan perfect zijn.

Na de lunch hebben we wat regeltjes doorgenomen met z'n allen en toen iedereen aandachtig had geluisterd hebben we het grote koffer spel gespeeld.

Dit is een variant op mastermind.

Na het spel kregen we wat te drinken en opeens liep daar een vreemde vent over ons terrein die een koffer bij zich had en nogal verdacht deed.

We besloten hem stiekem te gaan volgen. Nadat hij z'n koffer had verstopt en was verdwenen hebben we de koffer opgegraven en wat erin zat? Geheime foto's van spionnen met pistolen en een ticket naar INDIA, terug gekomen bij het clubhuis werd alles in geuren en kleuren aan Baloesta en Hatiesta verteld die aan het koken waren.

We gingen om 17:30 eten en we aten hele lekkere stampot andijvie met een verse worst

Na het corvee hadden we even vrij spel en deden hierna nog een avondspel een soort vossenjacht maar dan met piloten en stewardessen die allemaal een bestemming hadden.

Na dit spel gingen we tanden poetsen douchen en naar bed.

Zondag 26 juli:

Wakker geworden in INDIA waar een lieflijke Indiase dame met ons ochtend gym deed hierna ontbeten en gecorveed.

Na het corvee gestart met het ochtend spel: Ganzenbord over India, waar het de bedoeling was om in groepjes vragen te beantwoorden en opdrachten te doen.

Halverwege even gepauzeerd voor wat limo.

Rond een uur of 1 geluncht

Toen het traditionele rustuurtje gehouden. 'Smiddags in twee groepen memorie en domino gespeelt en hierna nog een spel op het grasveld voor het clubhuis gedaan.

Hier zagen we weer een spion lopen we volgden hem en zagen dat hij een afspraak had met een collega spion. Ze belden iemand op en we hoorden ze zeggen dat ze naar RUSLAND zouden gaan. We besloten Vannacht ook maar naar Rusland te gaan.

Na dit spannende voorval hadden we even vrij spel toen was het etenstijd.

We aten een heerlijke Indiase maaltijd rijst met zoet zure saus, vlees en kroepoek.

Na het corvee hebben we het spel Indiase rivier gespeelt dit is een variant op het Chinese muur spel.

Als verrassing hadden we 'avonds nog een gezellig kampvuur en werd er flink gezongen Toen was het toch echt tijd om naar bed te gaan.

Maandag 27 juli:

De esta's waren alweer vroeg wakker en hoorden hoe ze landden in RUSLAND, in de stad moskou. Direct kwam er een Russische militair de trap opgestommeld die de esta's uit hun bed haalde voor een stevige ochtendgym op het veld.

Daarna was er een lekker ontbijtje met vandaag als extraatje crackers.

Het corvee begint steeds sneller te gaan en om halftien stonden we dan ook klaar voor een nieuw spel Mist vertelde dat er van en naar Rusland een levendige smokkel is in wetenschappelijke formules. Aan de hand hiervan speelden we formulesmokkelspel.

Formules werden verstopt in haren,oren, schoenen en ondergoed, door de smokkelaars en waneer zij bij de douane werden aangehouden werden ze gefouilleerd.

Toch kwamen er heel wat formules over de grens dankzij snelle smokkelaars en goede verstoppers.

Na al dat geren ging een beker siroop met snoep er wel in en ondertussen vertelde krijn het volgende spel; Russisch roulette spel De esta's werden in 2 partijen verdeeld en moesten moeilijke vragen over rusland beantwoorden als ze de vraag fout hadden, moesten ze kiezen uit 2 waterpistolen en dat pistool werd dan op hen geschoten. Het ene was leeg en de andere vol. De mensen met natte gezichten waren af en de anderen wachten in spanning hun beurt af.

Daarna lunchen en corvee gevolgd door rustuurtje, waarin bijna alle kinderen een kaartje naar huis schreven.

Om 2 uur begonnen we weer met spelen en verzamelden eerst in de kampvuurkuil maar terwijl we daar zaten klonken er uit het clubhuis pistoolschoten en voorzichtig slopen we terug om dat te onderzoeken.

Binnen waren 2 spionnen bezig om de kookstaf van die dag,Hathiesta en Willem Jan, Vast te binden om zo te verzekeren dat ze niet meer achtervolgd wilden worden. Toen wij binnen kwamen vluchten ze door de andere deur naar buiten want tegen zo'n overmacht konden ze niet op.

We bevrijden de keuken prinsen en namen hen mee naar de kampvuurkuil om bij te komen van de schrik. Hathiesta vertelde dat de een in een trainingspak liep met een pet en dat de ander een heel net pak aan had. Willem Jan kon beide boeven identificeren op de foto's die we de eerste dag al gevonden hadden.

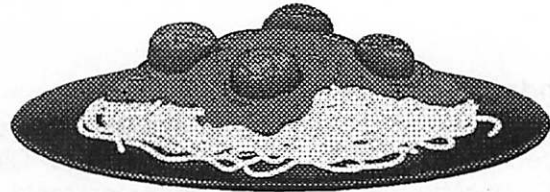
Nadat de keukenploeg weer gekalmeerd was hoorden we van Mist dat we een tijgerbaan gingen maken ieder maakte 1 onderdeel en na ruim een uur hadden we; een touw ladder, een zeil waar je onderdoor moest, een teiltjesbaan met frisbie werpen, een volg-geblindoekt-het -touw-route en een zeep helling. In groepjes gingen we alle onderdelen langs, hadden veel lol en werden enorm smerig.

Na een kleine wasbeurt was het vrij spelen en om halfzes schoven we aan tafel om te genieten van een verse Russische maaltijdsoep met Russisch vloerbrood en een appel toe.

Na corvee was er nog tijd voor een spel: vlaggenroof. Beide partijen wonnen 1 keer, de derde keer bleef onbeslist omdat het spel werd afgefloten.

De doucheploeg stond al klaar om alle kinderen schoon te schrobben en dat was een hele klus Uiteindelijk lagen er 27 schone esta's naar het verhaal van mist te luisteren.

Een flinke groep oudste esta's mocht in de tent slapen, waar het spannend was, omdat het regende Welterusten.

Dinsdag 28 juli:

Vandaag landde we in ITALIË waar we 's ochtends verwelkomd werden door de stewardess die onze paspoorten weer innam.

Toen we wilden ochtend gymen kwamen we een gondelier tegen die ons wel een voetbaltraining wilde geven een kleintje dan want nog niet iedereen was wakker.

Na het ontbijt (met als extraatje ontbijtkoek) en corvee gingen we beginnen aan gondelslag.

Dat een beetje hetzelfde gespeeld wordt als zeeslag toen we daaraan wilden beginnen klonk er een hoop gegil door de bossen.

Er stond een geheimzinnige blonde vrouw (die we herkenden van de foto's) op ons te wachten.

Ze had een memorecorder bij zich. Ze zei helemaal niets en zette alleen het bandje aan en ging daarna weer weg. Op het bandje stond de spion Moskovitz hij wilde ons spreken om vanmiddag rond halfvijf een deal te maken. Toen zijn we begonnen met spelen (gondelslag)

De jongere tegen de jongere en de oudere tegen de oudere.

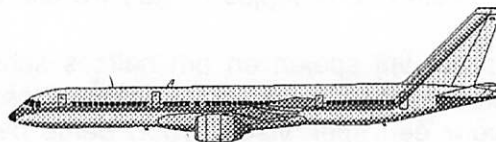
Toen we uitgespeeld waren mochten we onze eigen pizza samenstellen heel lekker met kaas, salami, ui, champignons enz.

Na een snel potje bussietrap gingen we lunchen ook met onze lekkere eigen gemaakte warme pizza.

Na het corvee en rustuurtje begon het jammer genoeg te regenen en we wilden net beginnen met maffioso gokspelen. Dit moest nu binnen maar er werd leuk gespeeld en veel geld verdiend.

Toen het bijna halfvijf was belde Moskovitz ons op, dat wel hij naar ons toe zou komen omdat het regende. Hij kwam samen met Titjana. Hij wilde dat we met hem gingen samenwerken en de esta's wilden dat wel. We konden veel geld verdienen zei hij. Toen hij weg was merkte we dat hij z'n memorecorder vergeten was en we besloten om het te beluisteren. Er stond een geheime vergadering op van hem met allerlei andere spionnen: Igor Korneef, Magnum, 112 enz. Ze zeiden dat ze ons wel te pakken zouden nemen, hoe dan ook, wat we ook beslissen, we zijn de pineut. Ook stond er op dat ze morgen naar ZWISERLAND gingen om geld van de bank te halen. Dus besloten we om ook naar Zwitserland te gaan vannacht. Na al deze commotie was het gelukkig opgehouden met regenen en konden we dus buiten spelen. Daarna zijn we lekker gaan eten (pasta) en na het eten natuurlijk weer corveeën. Italiaans kwartetten was het avondspel voor vanavond. We hebben twee potjes gespeeld. Daarna lekker douchen en naar bed en op weg naar Zwitserland..... Maar voor de oudste esta's was de dag nog niet voorbij want om een uur of 11 werden zij gewekt en moesten zij zich aankleden voor de DROPPING!!!! Yeah, ze hadden er allemaal zin in, dat zag je wel. Ze vertrokken met Willem Jan en Krijn (volleerde droppinglopers) en werden ± 7 KM verder achtergelaten.

Om een uur of 3 waren ze weer terug moe maar wel voldaan. Dit alles beloofd wat voor morgen.....

Woensdag 29 Juli :

's nachts waren we van Italië naar Zwitserland gevlogen. 's ochtends kon de piloot niet met ons praten maar kwam de gezellige Zwitser Heino op de slaapzaal vertellen dat we welkom waren in het land van de chocolade, klokken, en de banken.

De oudste esta's mochten lekker uitslapen na de lange wandeling van vannacht.

Het ochtendgym bestond uit echte Zwitserse oefeningen voor de skisport.

Afdalingen in schuss, bochtjes draaien en veel conditioefeningen. Heino was zeer tevreden over onze vorderingen in zo'n korte tijd. Bij het ontbijt schoven de nog vermoeide oudere esta's aan. Als extraatje hadden we vandaag een overheerlijk glas sinaasappelsap.

Corvee ging natuurlijk weer razend snel de ervaring begint te komen hierdoor konden we snel aan het eerste spel beginnen. Dit was het grote banken spel, een spel in twee delen. Allereerst moest de ene partij bankovervaller en de ander bewaker zijn, hierna werden de rollen omgedraaid.

De commotie liep hoog op bij dit spel. Hoogste tijd voor een glaasje limonade en een snoepje.

Na de pauze het tweede spel hier moest de code van de kluis gekraakt worden. De code was geplakt op de rug van de esta's. Per team moest er geraden worden wie welk nummer had.

Hierna meteen aan tafel geschoven om te lunchen.

We zaten nog maar net aan tafel toen vanachter het clubhuis De spionnen Moskovitz en Titjana aangerend kwamen, met grote pistolen in de hand. Moskovitz droeg een zware koffer.

"Waar heb je toch de vlucht auto gelaten" riep Titjana. "Achter de bomen rechts" zei moskovitz. Moskovitz liep zo hard dat hij zijn hoed verloor. Het was voor ons niet echt duidelijk wat er gebeurd was. Daarom aten we maar gewoon door.

"Weet jij hoe laat het is" vroeg baloesta aan basta. "Wie heeft mijn horloge gezien" vroeg basta daarop aan iedereen. "Mijn horloge is ook weg, die van mij ook". Alle horloges van de leiding waren verdwenen. Hoe kan dit nu weer? Welke schurk zou hier achter zitten? Moskovitz?

Toen we wilden beginnen met het middag spel vond een van de esta's een horloge spoor We besloten dit maar te volgen en kijken waar het uit kwam het leidde ons over bergen en dalen(en onderweg ging het flink regenen) tot we eindelijk terug waren bij het clubhuis waar het spoor dood liep. dus hadden de kinderen even vrij spel en tijd om droge kleding aan te trekken. Het avond eten bestond uit echte Zwitserse kaas fondue met salade.

Na het corvee met het avondspel begonnen. Tijdens het avond spel vonden twee esta's een koffer met daarin allemaal horloges van onder andere de leiding. In de koffer zaten ook kranten van de tour de france dus de spionnen gingen waarschijnlijk naar FRANKRIJK. Gelukkig waren de horloges weer gevonden. Nadat iedereen gedoucht en z'n tanden had geпоetst gingen we allemaal naar bed.

Donderdag 30 Juli :

Vannacht van Zwitserland naar Frankrijk gevlogen.

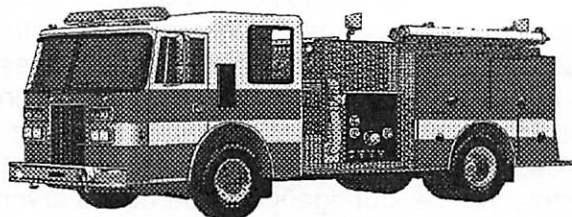
Ochtend gym kregen wij van de enige echte napoleon. Om acht uur ontbeten in franse stijl natuurlijk. Daarna corvee en in colonne naar het dorp gelopen waar we naar een heus brandweermuseum zijn geweest. Toen hebben we de esta's in twee groepen ingedeeld want de andere groep ging een tochtje maken met een echte brandweer wagen dwars door borculo en omgeving toen ze weer terug waren is er gewisseld van groep en kon de andere groep op de brandweewagen meerijden.

Vanuit het museum naar een meer gelopen waar we onze klaargemaakte lunch hebben opgegeten.

Net toen we terug wilden gaan begon het te regenen dus kwamen we weer nat bij het clubhuis aan. Hier hebben de esta's droge kleding aangedaan alvorens te beginnen met het avondeten.

Dit bestond uit een franse maaltijd met een meloen als toetje.

Na het eten gecorveeëd en 's avonds nog een leuk avond spel gedaan.

Om negen uur lagen alle esta's alweer op hun bedjes want er stond weer een vlucht gepland we gingen naar huis terug naar Nederland.

Vrijdag 31 Juli :

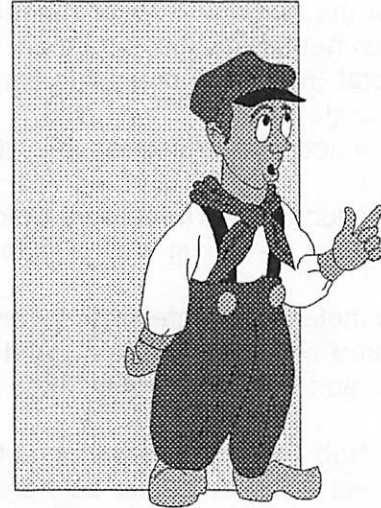
Na weer vroeg uit de veren te zijn gekropen mochten de esta's weer fijn ochtendgymen. Omdat we weer veilig in Nederland waren geland, deden ze dat o.l.v. een echte Hollandse boer; compleet met kiel, pet en klompen.

De leiding had over het moskovitz probleem overlegd en besloten de politie in te schakelen.

Tijdens het ontbijt belde Basta dan ook met de plaatselijke recherche. Deze vond het verhaal niet echt geloofwaardig en het kostte basta veel moeite om de agent ervan te overtuigen om op zijn minst de door ons verzamelde bewijzen te komen bekijken. De agent wilde alleen even langs komen bij de grote weg, om 11:00 uur. Dit werd dus afgesproken. Na het corvee en het maken van de afscheidsgeschenken voor baloesta liepen we met z'n allen voorzichtig naar de weg. Voorzichtig want Moskovitz en z'n maten konden in de buurt zijn.....

Precies op de afgesproken tijd stonde we aan de weg. Voor de zekerheid verstopten we ons in de bosjes en bleef de sterkste leiding op het pad staan. Er kwam geen politie, maar wel.....

MOSKOVITZ en TITJANA!

Ze slopen met handboeien en wapens richting een woonhuis, maar werden al snel besprongen door Mist, Stennis, Estel, Krijn en Frits. Ze werden in hun eigen boeien geslagen en onder luid gejuich van de esta's naar de auto van estel gebracht. Hij reed als een speer weg om ze veilig af te leveren bij het politiebureau. De politie kon vervolgens de hele organisatie zelf oprollen. De esta's, Borculo en de rest van de wereld waren weer veilig!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!

Na een potje Bussietrap, een lekkere lunch, corvee en een rust uurtje begonnen de voorbereidingen voor de bonte avond.

Hierna had de leiding een gezellige eetmarkt ingericht in het andere clubhuis, de esta's kregen bonnen die goed waren voor: pannenkoeken, hamburgers, hotdogs, patat, milkshakes, popcorn en limonade en chips. Zo konden we heerlijk volgevreten beginnen aan onze laatste en bonte-avond.

Iedereen deed mee aan een optreden, act of sketch.

Een kleine greep: goochelen met Marriëtte, Anna en Samantha V.

Loes en Esther v.d.I. als SOAP

Michiel B. en Marcel met toeristen cabaret

Een voetbalwedstrijd met alle voetbalsterren o.l.v. "scheids" Willem Jan en commentator Kai.

Bob als Aron Carter met "crazy little party girl"

En natuurlijk de leiding met het nummer "Follw the leader" (volg de leiding)

Deze avond werd op professionele wijze gepresenteerd door onze eigen maresta en in de pauze mocht baloesta haar afscheidsgeschenken in ontvangst nemen. Zij kreeg bierflesjes en sigaren, welke voorzien waren van een persoonlijke groet van een esta.

Ook kreeg zij een grote lijst vol met rode zoenen van esta's en leiding, met ruimte voor een groepsfoto van de kampgangers. De avond ervoor had ze al een T-shirt met groepsfoto's en de tekst "Baloesta voor altijd esta!" Gekregen. Dit laatste komt uit ons hart en we zullen haar enthousiasme, inzet en spelideeën erg gaan missen.

Moe maar voldaan viel iedereen in een diepe slaap.

Zaterdag 1 Augustus :

Vanmorgen is de leiding al vroeg opgestaan want er moest nog een heleboel gedaan worden voordat de ouders er om elf uur zijn. We hadden geen tijd voor ochtend gym dus dat hebben we dan maar even overgeslagen. De esta's konden dan direct beginnen met inpakken en de spullen naar buiten brengen. Toen dit gebeurd was hebben we in de kampvuurkuil het door de leiding alvast klaargemaakte ontbijt genuttigd.

Twee man leiding gingen toen met de esta's een spel doen op het grote grasveld terwijl de rest van de leiding de twee clubhuizen een grote schoonmaak beurt gaf.

Rond half elf kwam de eerst ouder al aan zetten. En rond dezelfde tijd kwamen de eigenaars van het clubhuis de boel even grondig inspecteren. Dus mochten de banken weer naar buiten omdat we de poten vergeten waren schoon te maken. En zo waren er nog meer van die kleine dingen die we vergeten waren. Maar om iets over elf vertrokken de meeste ouders richting Rotterdam. De leiding volgde hierna en na een goede terugreis arriveerden we rond half twee op de kanaalweg waar veel ouders met smart op hun kroost zaten te wachten.

Toen bijna alle auto's er waren hebben we het kamp afgesloten en vertrok iedereen richting Huis.

Willem Jan, Basta, Baloesta, Hatiesta, Estel, Maresta en Mist.

NIEUWS VAN DE ESTA'S

Hallo Allemaal,

Omdat er bij de Esta's 9 kinderen zijn overgevlogen en omdat die kinderen al een tijdje bij de Esta's zitten vindt de Estaleiding het leuk om op een leuke, gezellige wijze afscheid te nemen van deze Esta's. Dit jaar zijn we naar de enige, echte, leuke **Pannenkoekenboot** geweest.

Dit gebeurde allemaal op 20 September. Om kwart over vier verzamelde we bij de aanlegkade van de boot. Helaas was Basta erg misselijk en moest Mist werken dus bleven Estijn, West-Jan en ik (Maresta) over. Om halfzes mochten we aan boord van de boot en zaten we gezellig aan een grote tafel.

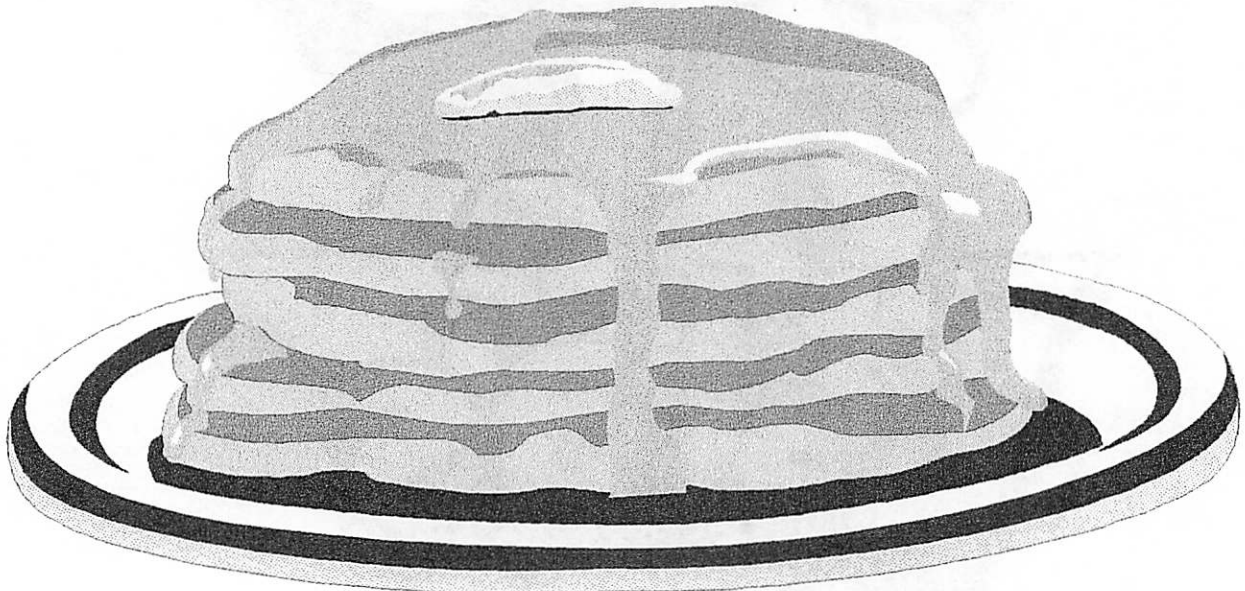
De kapitein heette ons welkom en vertelde ons dat we zoveel pannenkoeken mogen eten als we willen (Yeah!) en dat we een lekker stukje gaan varen richting de Van Brienoordbrug. We gingen nog best wel hard ook!

Toen we onze eerste pannenkoek op hadden, en de rest van de mensen op de boot ook een pannenkoek hadden, mochten we er nog meer pakken.

Je kon ze heel leuk versieren met allerlei vruchtjes en hagelslagjes en suiker en stroop enz. Na een klein uurtje waren we al weer terug op de Parkkade, het ging wel snel voorbij! Helemaal vol van de pannenkoeken en met een paar zeebenen stapten we weer op de kade en was deze speciale opkomst weer voorbij. Dit was echt de laatste opkomst voor de ex-esta's.

We wensen jullie veel plezier bij de scouts en hopen dat jullie een leuke tijd bij de Esta's hebben gehad.

Groetjes van de Estaleiding.

WIST U DATJES

Wist u dat:

- Nicole heel sterk is
- Zij bij het afwassen dan ook een bord brak
- Algernon en Evangeline Jip en Janneke worden genoemd
- Anna heel goed is in "mens erger je niet"

- Bas even het leidinglokaal wilde inspecteren
- Michiel M. met zijn oren kon klapperen
- Wouter geen spullen aanwil waar zijn naam niet instaat
- Estel regelmatig in slaap valt als hij op de kinderen moet letten

- Dit een teken van ouderdom is
- Estijn in een sigaren doosje zijn toilet spullen bewaart
- Daar ook een epilleer tang bij zit
- De c.d. speler van baloesta al na 3 keer vallen niet meer wilde spelen

- Wij een nieuwe hebben gekocht voor de groep
- Een tent zonder juiste tentstokken en grondzeilen ook op te zetten is
- Dit tot overstromingen kon leiden
- Loes na een dropping de volgende dag stil kon zijn

- Anna heel vreemd kon doen met haar ogen
- Wij hier geen fysieke verklaring voor hadden
- Ook Yves rare trucjes kan uithalen met zijn ledematen
- Bas zijn haar danst als hij eet

- Kai, ondanks aandringen van de leiding, Vasthoudt aan zijn lange haar
- Jaya heel stoere pyama's draagt
- Michiel M. een handig tandenborsteldoosje heeft
- Baloesta de leren bank erg kon waarderen

- Hathiesta's benen zeer voordelig uitkwamen in zijn lederhosen
- Zijn engels soms vrij redelijk is
- Basta ook wel versleten werd voor herman
- Yves zeker weet dat libelles bijten

- Wij erg genoten van de borculose gastvrijheid
- Margot ook wel margootje wordt genoemd
- zij dit helemaal niet leuk vind
- Westjan weleens ligt te slapen tijdens het eten
- wij hier pas achter kwamen tijdens het toetje
- dit het einde is van de wist u datjes

Wist u datjes

Der Kudubode

eindredactie: de Beverpatrouille

opmaak: de Beverpatrouille

oplage: 1

losse nummers: kosten nog steeds duur

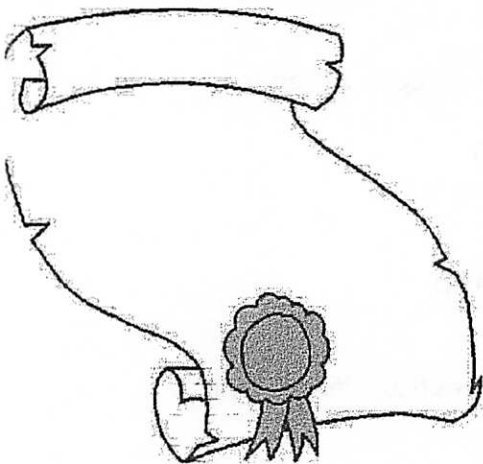
Zaterdag 25 juli 1998

Patrouille van den dagh

Leider van den dagh Patrick

Verheven in den orde van Verdiensten

Zelfda,

Omdat zij een tomeloos lef heeft getoond. Zo heeft zij slechts enkele keren meege- draaid, maar gaat toch mee op zomer- kamp terwijl zij weet dat een ontgroe- ning onontkoombaar is.

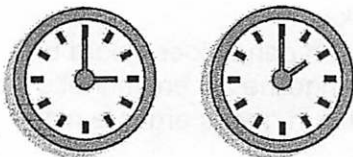
Moeke Natuur vertelt

Gegroet gij jongelins- gen, jullie kennen mij niet, dus zal ik mij aan jullie voorstellen. Mijn naam is Brechtje Norberdina Kruideke, maar jullie mogen mij

Moeke noemen. Normaal leef ik een te- ruggetrokken leven, diep in het woud, waar ik alleen gezelschap heb van de dieren uit het bos, drie wilde ratten en mijn kleurknotkanarie. Aan de hand van de verschijnselen der natuur zal ik jullie het weer voorspellen.

Van den Klockenheier

Op verzoek uwer leidingh, en na overleg met vadersje tijd heb ick het volgend besloten.

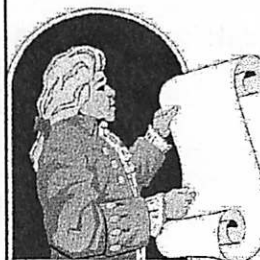
Wegens enorm succes uit het verle- den (of is het juist de toekomst) heb ick hedennacht de klepel van den klock een uurtje vredige rust gege- ven. Hiermede hoop ick te bewerk- stelligen dat uw allen nog meer ple- zier beleeft aan uw avondspelen daar deze nu in den nachtelijke sche- mer plaats zullen vinden.

Het laatste nieuws

Bij het maken van deze kampkrant, twee weken geleden, waren de weers- verwachtingen niet erg best. Wij Moeke verzocht hebben en tenstel- lichste op haer haert gedrukt hebben, al haar kennis, macht een kruidenbuis- tjes te gebruiken om voor een weers- omslag te zorgen. Indien nodig mag zij soep maken van haar kleurenknot- kanarie. Wij zullen dan achteraf de jungle van papoea Nieuw Guineua in- trekken om een nieuw exemplaar te vinden. Dus als het op kamp slecht weer is, hebben wij er alles aangedaan om dit te voorkomen.

Wij als opmakers van deze editie van de derde jaargang van de kampkrant, dit jaar Der kudubode genaamd, daar- voor De kuduhomepage geheten, en in het eerste jaar van verschijnen Der Wiltzer kudu geheten, ondanks onze jarenlange ervaring (we hebben tens- slotte al meer dan vijftien exemplaren gevuld) er toch nog de nodige moeite me hebben, ondanks het feit dat het ook deze keer weer bijna gelukt is (nog slechts vijf regels te gaan), om voor het begin van het zomerkamp, voordat er ook maar iets gebeurt is, toch een hele pagina (in dit geval een pagina van A4 formaat, met de nodige onzin te vullen. (haha, gelukt).

Ten gehore gebracht

* Ook dit jaar is er weer een kampkrant.
* Dit is al de derde jaargang.
* Dit jaar is er voor het eerst een exemplaar

met een grotere oplage dan 1, name- lijk 23 (enkele maanden geleden) en 4 (vandaag).

* ook dit jaar zijn de rubrieken weer in een toepasselijk jasje gestoken.
* Wij als editers wensen jullie veel leesplezier tijdens het zomerkamp.
* Wij hopen van ganser harte dat jul- lie het snoepen in de wagen beperkt houden zodat wij deze krant onbe- vlekt retour ontvangen.

* tijdens de rit mag er uit volle borst gezongen worden, hiervoor hebben jullie bijna drie uur de tijd.

* Mochten we in een file terecht ko- men hebben jullie nog veel meer tijd om jullie keel schor te zingen.

* Er dit jaar bij de patrouille wed- strijden een heuze vlag te verdienen is.

* Er van deze vlag slechts een exem- plaar is.

* Hij dus bij voorbaat al heel veel geld waard is.

* Wij derhalve ook een zeer heftige concurrentiestrijd verwachtten.

* Wij hopen dat de samenwerking toch het zelfde zal zijn als vorig jaar.

* Deze unieke vlag tenslotte toch op het clubhuis komt te hangen.

* Wij hopen, zonder namen te noemen (hshvdh), het wel opgehangen gaat worden.

* Er dit jaar waarschijnlijk weer een insigne te verdienen valt.

* Wij nu nog niet willen vertellen welk insigne dit is.

* Het ons inziens wel een zeer kick in- signe is.

* Er wel hard voor gewerkt zal moe- ten worden.

* Het flink afzien zal wezen.

* Je geen hoogtevrees moet hebben.

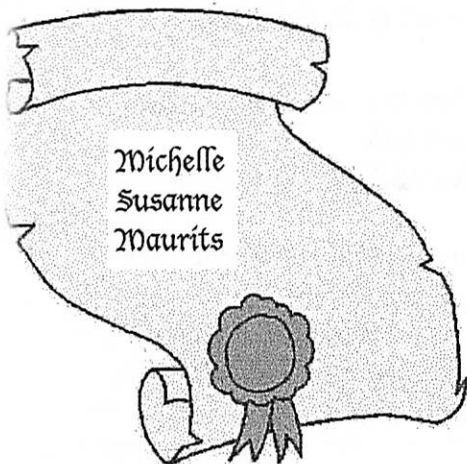
* Je best wel eens een nat pak kan krijgen.

Patrouille van den dagh

Leider van den dagh
Arjan

Verheven in den orde van Verdiensten

Noeke Natuur vertelt

Aan den stand van den denneappels te zien, zal het zonnig zijn.

Verdelingh der schatkist

Dassen

Leeuwen

Vossen

Smaeckelijck gedisht

Gisteren hadden wij ene gesamenlijcke broodmetsoepmaaltijd. Deze bestond uit Duits bruin bierbrood, rundvlees salade, Goudse 60+

belegen kaas, salami en Ardenner ham, afgemaakt met een heerlijke bak thee.

Verslag van den dagh

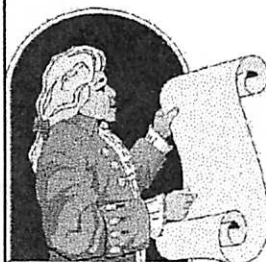
Eindelijk was het dan zover, het was zomerkamp tijd. Al om half acht was iedereen aan de Daltonlaan. Doordat het laden net iets langer duurde, konden we helaas niet op tijd vertrekken. Eenmaal op de weg liep alles voorspoedig, en waren we voordat we er erg in hadden op de plaats van bestemming. In notime waren de wagens uitgedaen en konden we beginnen met het ophouwen, wat ook lekker vlot verliep. Alhoewel, het boren in de grond verliep wat moeilijker. Later bleek dat we eigenlijk niet in de grond mochten boren, want er was net voor de afwatering een nieuwe laag, met flink wat stenen, op het kampterrein aangebracht.

Na het eten was het tijd voor een verkenningstocht, waarbij we onder anderen door de 'wereldstad' Roetgen kwamen.

Daarna maakten we kennis met de historie van het kampterrein, de geschiedenis van de omgeving en de koningen uit het verleden.

Tot slot werd iedereen door een koning, die veel op Patrick sr. leek en voorlopig zijn kinderbijslag wel vergeten kan, geridderd nadat ze eerst de vlag van dichtbij hadden gezien.

Ten gehore gebracht

Susanne nu al over het gesnurk van Floris begonnen is. Zij dit al deed voordat

ze dit zomerkamp geslapen hebben.

Dat Michelle van moddermas sage houdt.

Dat Marijn met zijn waterschoenen kan gaan surfen.

Wij hier ook allemaal van willen genieten.

Dat er een nieuwe kamptrend is.

Namelijk ogen op je achterhoofd.

Met name Joan hier erg veel last van schijnt te hebben.

De meiden in de tijd hebben gereisd.

Zij aan 'bergje glijden' hebben gedaan.

Dit ons wel erg aan hun kleuter tijd deed denken.

Er een moord tijdens het kamp is gepleegd.

De mascotte van de Vossen het slachtoffer was.

De vader Floris D. te R. was.

Namelijk even de mascotte ophangen.

Patrick S. ook het 'kampschopje met voetje' ontdekt heeft.

Maurits zich een echte jongen voelt.

Hij dit laat blijken door in de vrieskou zijn lichaam te showen.

Patrick S. erg veel van koeien houdt.

Dit laat blijken door steentjes als huwelijkscadeau te gooien.

Kuud champignons van eigen kweek aan de kinderen voert.

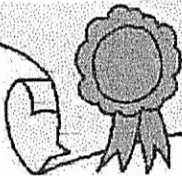
Patrouille van den dagh

Leider van den dagh
Hugo

Verheven in den orde van Verdiensten

Kuud Verkaik, wegens het uitselen van een nagelvijs (!!!!!) aan Suus.

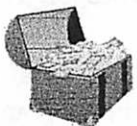

Moeke Natuur vertelt

Vandaag vrij zonnig en aangenaam qua temperatuur. Kortom, heerlijk hike weer.

Verdelingh der schatkist

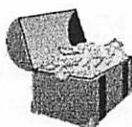
108

Dassen

126

Leeuwen

123

Vossen

Smaeckelijck gedisht

Het menu van gisteren bestond uit een overheerlijke Duitse braadworst van slager Helmut, Hollandsche piepers, Weesper wortels en Drentsche

Soppers.

Verslag van den dagh

Danochtend zijn wij opgestaan om acht uur. Na het ontbijt met een ei en cracker-tjes zijn we verder gegaan met de kampopbouw en hebben een paar van ons hun voeten er af laten vriezen in het beekje naast het kampterrein. De scouts, die eerst nog dachten dat zij zaterdag zomaar een toneelstukje hadden gezien, vonden in het kasteel nog enkele tegeltjes van het vergane kasteel. Tot hun spijt moesten zij nu wel beamen dat er wel degelijk diepgaande studies aan het kamp vooraf gegaan waren (toch?). Na het middagmaal was het tijd voor het eerste grote kampspel. We kwamen na een redelijke klim in het bos waar we het Batavieren spel gingen doen. Tijdens het spel zag je, ondanks dat iedereen hard meedeed, de vetkwabben bij onze scouts groeien. Of het nu aan het krachtvoer van Kuud lag of aan de gezonde buitenslucht weten we tot op heden nog steeds niet, maar ook de spieren van onze scout groeiden enorm. Dit kwam weer goed uit, want een scout zou geen scout zijn als hij/zij zijn/haar spellen niet in de wildernis deed. En in de wildernis kom je aardig wat wilde dieren tegen, dus moesten onze scouts tijdens het grote batavieren spel ook nog enkele beren

Ten gehore gebracht

Julius zijn eerste grijze haar heeft.
Deze net achter zijn krul zit.
Michelle al

haaruitval heeft.

- Marijn bijna stikte door zijn vetrollen.
- Patrick een dubbelstje zag liggen toen hij achter Marijn aansloep.
- Rotterdam bij de 68 steden hoort.
- Charday heel veel lucht in haar luchtbed had.
- Het luchtbed hierdoor ontploft is.
- Zij nu helemaal geen lucht meer in haar luchtbed heeft.
- Wij ons nu afvragen of haar luchtbed nog wel een lucht bed is.
- Maurits altijd naakt loopt.

Doodmeppen.

Na afloop van het Batavieren spel zijn we teruggedaan naar het kampterrein. Hieraan gekomen moesten we eerst nog wat hollandsche Leeuwen gaan vangen. En alsof iedereen nog niet moe genoeg was hebben we ook nog een paar potjes petjesroof gedaan. Na het diner zijn we onder de bezielende leiding van Alex en Patrick sr. begonnen aan het eerste gedeelte van het survivalinsigne. Hierbij moesten de scouts geblijnd doekt een touw volgen. Hierbij konden ze gelijk hun vermoeide voeten in een heerlijk koud bad doen, want de route liep dwars door het altijd koude beekje. Nadat iedereen warme kleren had aangetrokken hebben we in het wel erg donkere bos nog een spelletje blik gespeeld.

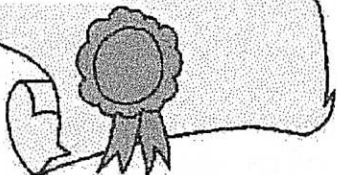
Datrouille van den dagh

Leidster van den dagh Marloes

Derheven in den orde van Verdienchten

Laura,
wegens het
succesvol
uitlopen van
haar eerst
hike.

Noeke Natuur vertelt

Mooie zonnige perio-
des, maar helaas over
het algemeen bewolkt.

Verdelingh der schatkist

217

Dassen

233

Leeuwen

241

Dossen

Smaeckelijck gedisht

Gisteren genoten
wij een gezamenlijk
bachanaal met spa-
ghetti, saus, 2 au-
gurkjes, smelkkaas,
ui en paprika.
Het toetje: over-
heerlijke chocolade

mousse met een toefje slagroom.

Verslag van den dagh

Nadat we 's ochtends ontbeten had-
den een een lupa hadden gemaakt
zijn we op hike getrokken.

Na het terugkomst hebben we geza-
menlijk een vraag en antwoordspel
van Kim gedaan. Het spel heet
'billette bloot'. Je kreeg drie kaarten
met vragen en een kaartje met een
antwoord. Je stelde de vraag aan ie-
mand waarvan jij dacht dat hij/zij
het goede antwoord zou geven. Als
dit niet gebeurde mocht je nog probe-
ren de andere op andere gedachten te
brengen. Vooral Zesda was hier erg
volhardend in.

Aan al het goede komt een eind, dus
ook aan dit spel. Door dat we er erg
in hadden was het afweer de hoogste
tijd voor wassen en slapen.

Het slapen ging dit keer ietsjes an-
ders want we kregen een bivak in de
'koekoek'. De oudste vier trokken als
echte scouts de natuur in met hun
slaapspullen en twee keukendaken.
Nadat iedereen een plaatsje in de
koekoek veroverd had, wat nog niet
meeviel want zo groot was deze niet,
vertelde Hugo nog een spannend ver-
haal. Dit verhaal was waarschijnlijk
wel erg spannend, want zelfs na een
toch wel erg vermoeiende dag, kon
(of durfde) niet iedereen direct te
gaan slapen. Hoewel er een aantal
waren die er hard tegen vochten viel
iedereen uiteindelijk toch in slaap.

Ten gehore gebracht

De Dassen
tijdens de
hike moes-
ten stem-
men.

Hun \mathcal{D} (we
noemen geen

namen, want dat zou flauw voor
Marijn zijn) als enige tegen
stemde.

Hij ook als enige ongelijk had.

De Dassen nu heftig op zoek
zijn naar een nieuwe \mathcal{D} .

Marijn zijn fout probeerde goed
te maken door maar liefst 44
foto's tijdens de hike te maken.

Hij net zo goed kan stemmen als
foto's maken.

Zijn rolletje er helaas verkeerd
in zat.

Floris zijn hele wereld is open
gegaan in het washok.

Arjan een cursus heeft gevolgd.

De cursus 'hoe haal ik in het
Duits een boswachter over'
heet.

Hij voor zijn mondesinge examen
is geslaagd.

Deze cursus waarschijnlijk bin-
nenkort bij de \mathcal{D} verkrijgbaar
is.

Patrick's sr. zijn hike 'iets' lan-
ger dan vier uur duurde.

Hij vergeten was alles met twee
te vermenigvuldigen.

De Dassen er toch alles voor over
hadden om de hike helemaal uit
te lopen.

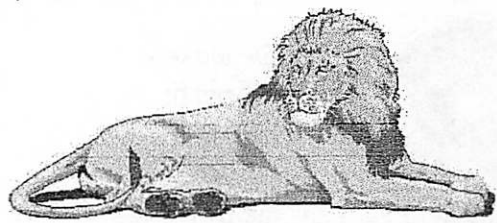
Zij de laatste vijf minuten dus
niet met het busje zijn meege-
gaan.

De bivak van de vier oudste
verkenner ietsjes vochtiger was
als die van de andere scouts.

Dit in principe erger had kunnen
wezen.

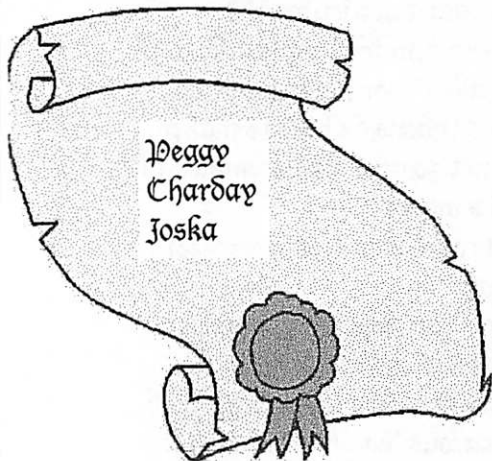
Wij het probleem niet zien.

Patrouille van den dagh

Leider van den dagh
Alex

Verheven in den orde van Verdienchten

Peggy
Charday
Joska

Moeke Natuur vertelt

Moeke Natuur heeft zin in van alles en ze zal ons dus van alles wat geven.

Verdelingh der schatkist

251

Dassen

271

Leeuwen

277

Dossen

Smaeckelijck gedicht

Bij het vassen van den avond werd er een dish voorbereid. Door de uitverkorenen was er een coridon bleu en voor de anderen een gepaarde schnitzel.

De gemüse bestond uit sperziboonjes und kartoffeln. Als toetje was er aardbeien of kersenpyghurt.

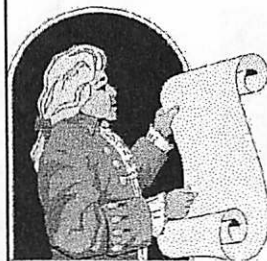
Verslag van den dagh

Vandaag gingen we naar het pitoreske stadje Monchou waar wij de snackbars, snoepzaken en kaarten shops zeer goed hebben verkend. Nadat het stadje helemaal was uitgeplozen zijn we een verticaal heuveltje opgeklimmen om de burcht te gaan bezoeken. Na de groepsfoto en de lunch was het afweer tijd om naar het zwembad te vertrekken. Na een aantal uren lekker gepoedeld te hebben, al het vuil in het stoombad achterlatend, de laatste restjes vuil er op de glijbaan hebben af laten schuren zat ook de wekelijks badbeurt er weer op.

Op het kampterrein hebben we snel wat gegeten want er moest hout gehakt worden. Sommige van de hakers vonden het wel wat vreemd dat zij moesten hakken want alle scouts met hakervaring bleven achter. Toen zij er na lang filosoferen achter kwamen dat vanavond de ontgroening wel eens kon zijn was het al te laat om zenuwachtig te worden.

Na een aantal flinke beproevingen (geblinddoekt allerlei 'smaeckelijcke' hapjes te proeven, geheel 'vrijwillig' een opensluchtdouche te krijgen en geblinddoekt over allerlei obstakels te klimmen) was het tijd om te douchen en te slaven.

Ten gehore gebracht

Maurits
zeer decadente uitlaatgassen produceert.
De wereldkampioen

schappen midgetgolf zeker niet in Monchou gehouden zullen worden.

Het balletje overal heen gaat behalve in het putje.

De GNC twee dagen op hike is.

Zij daar zeer mooie poncho's voor hebben.

Floris om vijf uur 's nachts zijn honger stilt met chips.

Kuud in het busje geen problemen heeft met bochten.

De bochten misschien wel problemen hebben met Kuud in het busje.

De zwembroek van Hugo Maurits ook goed staat.

Het stoombad soms wel heel erg vol is.

Sommige mensen dat best wel 'scheisse' vinden.

Dat Marijn soms wel last heeft van winderigheid.

De bank daar ook last van heeft.

Deze er helemaal van trilt (niet van de winderigheid maar van Marijn).

Kuud voor alle zekerheid maar een plamuurmesje heeft gefoerageerd.

Suus sjans had in het zwembad.

Het gesprek in de sauna nogal heftig was.

De vossen pas 'hapten' toen de leiding al had 'afgehapt'.

De koning van Monchou heel goede fijnproevers heeft.

Zij meerdere taken hebben.

Zij daarna wel vrij mochten douchen.

Der Kudubode

redactie: De Beverpatrouille

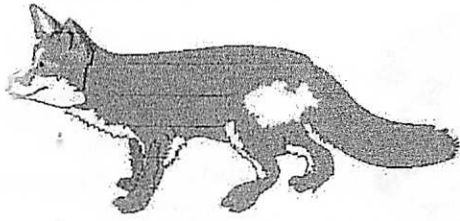
opmaak: De Beverpatrouille

oplage: 1

losse nummers: kosten nog steeds duur

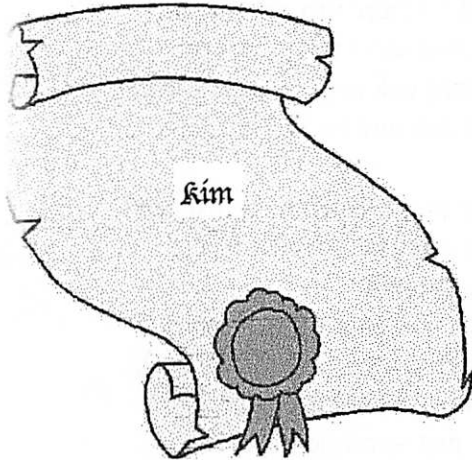
Donderdag 30 juli 1998

Patrouille van den dagh

Leider van den dagh Patrick

Verheven in den orde van Verdienchten

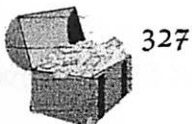

Moeke Natuur vertelt

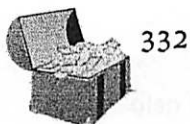

's Ochtends zon, maar het is dan ook winderig. Later op de dag zuller er de nodige druppeltjes uit de lucht komen.

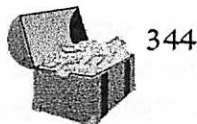
Verdelingh der schatkist

Dassen

Leeuwen

Vossen

Smaeckelijck gedisht

Gisteren waren er gasten aan tafel bij de patrouilles. Het begint al haast een traditie te worden dat de leiding elk zomerkamp eenmaal bij de pa-

trouilles eten.

De Dishgangers genoten van heerlijke vliësrjst van Ome Ben, Grieks schapenvlees van neef Souflaki met daar aan toegevoegd enkele paprika's, uien en tomaten van hoer Harmen.

Om het geheel volgens de schijf van vier (voorheen de schijf van vijf) af te ronden hadden we als toetje een overheerlijke nectarine van de Grienery.

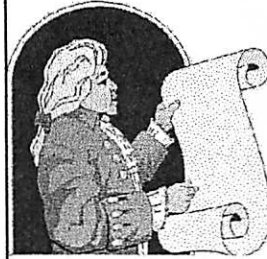
Verslag van den Dagh

Vanochtend was de ochtend voor de architecten onder ons. In alle vroegte zijn de patrouilles het bos in gegaan om burchten voor het burchtenspel te maken. Alle burchten leken aan het einde onneembare forten, en dat was ook precies de bedoeling.

's Middags was het tijd om de burchten te testen. Iedereen was erg fanatiek het burchtenspel aan het spelen, en allen haalden er dan ook stevig van toen het weer de hoogste tijd was om het diner voor te bereiden. Het diner moest vandaag wel wat bijzonders worden, want elke patroille kreeg twee man/vrouw van de leiding op visite.

Julius had waarschijnlijk nog geen trek, want toen het eten bijna klaar was maakte hij een snoekduik waar bij hij zijn been op een nogal rare wijze open haalde. Na twintig kilometer rijden bleek het voorbereidingsmaekend van de leiding iets

Ten gehore gebracht

floris het Modig vond om odol te kopen.
Nora dassen voor vossen aanziet.

- het burchtenspel voor de dassen best wel een stuk lopen was.
- Alex nieuwe sportschoenen heeft.
- het voor de vossen letterlijk bloed zweet en tranen heeft gekost voordat ze konden happen.
- We de postzak tegenwoordig met twee witte kokers geleverd krijgen (he Suus?).
- Maurits en Marijn zowel staand als zittend converseren.
- Zij daar erg boeiende onderwerpen voor hebben.
- Daar in geuren en kleuren over kunnen vertellen.
- Zelfs als het regent iedereen toch vrolijk is.
- Wij dat als leidend echt zeer tof vinden.
- Peggy van voorverwarmde schoenen houdt.
- Kim wel heel erg fanatiek afdroogt.
- Er hierdoor gewoon brandplekken in de theedoek ontstaan.

minder nuttig te zijn geweest dan dat we gehoopt hadden. We reden welliswaar gelijk naar de dokter, waar deze was op vakantie, dus moesten we naar Aken (40 kilometer terug). Gelukkig viel alles mee en was het met een pleister verholpen.

Na het eten hebben we gezocht naar de schatten van het burchtenspel en daarna nog gezongen in de koekoek en was het bedtijd.

Patrouille van den dagh

Leider van den dagh
Arjan

Verheven in den orde van Verdiensten

Moeko Natuur vertelt

Moeko is in een een-tonige bui. Het weer is eender aan de dagen ervoor.

Verdelingh der schatkist

Dassen

Leeuwen

Vossen

Smaeckelijck gedicht

Gisteren stond een overheerlijke gepaneerde ka-
beljauwfilet,
welke werd ges-
udderd in de
"roomboter".

Deze werd geser-
veerd met een pepersausje en een
bloemkooltje uit eigen tuin overgo-
ten met een roomboterachtige
kaassaus. Om het geheel af te ma-
ken waren er 3 aardappelen per
persoon en een toetje uit de Alpen
met wat vruchten erin.

Verslag van den Dagh

Ook gisteren was het weer een zeer
drukke en actieve dag. We hadden
nog net geen ochtendgym, maar
's ochtends stond wel survivalin-
signe op het programma. Drij ver-
taald hield dit in dat er geklommen
moest worden, op alle mogelijke ma-
nieren het water oversteken en ook
nog door de modder kruipen. Ja ja,
scouting da's pas leven.

Als of we 's ochtends nog niet ge-
noeg viezigheid hadden doorstaan
moesten we 's middags het vieze
handen spel spelen. Aangevallen
door de dorpsgek, bijgestaan door de
medicijnman moesten er aanwijn-
gen worden verzameld om de heilige
schat te vinden.

's Avonds was het tijd voor het
tweede deel van het survivalinsigne
van deze dag. Met de laatste restjes
energie deed iedereen wat hij/zij
moest doen. Compleet versleten
werd er bij terugkomst nog voorge-
steld om het smokkelspel te doen.
En een scout zou geen scout zijn als
deze zich niet vol overgave op het
smokkelspel stortte. En zo ge-
schiedde.

Ten gehore gebracht

• sommige
jongens wel
erg verwijsd
liepen.
• Susanne een
haar van
wel vijf

centimeter op haar kin had.

• zij gelijk van alle kanten scheer-
apparaten kreeg aangeboden.
• De oudste verkenners op drop-
ping zijn geweest.
• zij al na twee uur en vijftien
minuten weer terug waren.
• zij daar ook nog een pauze van
ruim een uur bij hebben geno-
men.

• Deze pauze hadden op nog geen
twee minuten lopen van het
kampterrein.

• Zij de volgende dag compleet
versleten waren (vooral Alex).
• Ruud zijn kennis der Duitse
taal met sprongen vooruit
gaat.

• We volgend jaar weer echte
chocomel zullen drinken.

• De Dassen hun salade heel erg
leuk hadden aangekleed.

• Zij daar geen kleding bij
gebruikt hebben (??????).

• De leiding van de GNC be-
dwelmd waren door de lucht
in bij WC.

• Wij ze hier middels verkeers-
borden reeds voor gewaarschuld
hadden.

• Wij namelijk al de nodige erva-
ring hebben met de heer *hshvdh*
te R.

• Patrick sr. de rol van zijn leven
heeft gespeeld.

• Hij de dorpsgek bij het vieze
handen spel was.

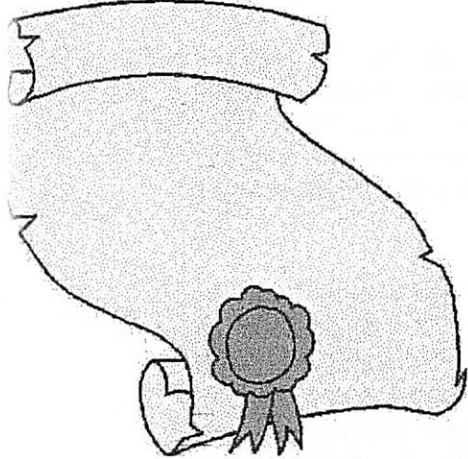
• De negatieven zeer veel geld
waard zullen worden.

Patrouille van den dagh

Leider van den dagh Hugo

Verheven in den orde van Verdiensten

Joan Wierema,

begens haar tomeloze inzet tijdens dit
zomerkamp.

Noeke Natuur vertelt

Begroet gij
jongelingen,

Hier is moeke dan
weer, en dat voor de
laatste keer.

Moeke is een beetje
oververmoeid. De af-
gelopen weken heeft

alle weersoorten gegeven die je maar
 kunt bedenken. Hoewel moeke gevraagd
 is om voor wat afwisseling in het weer
 te zorgen, viel het niet mee de afwisse-
 ling zo te plannen dat alle programma's
 normaal door konden gaan, en dat het
 nooit weer zou zijn waar dat nodig
 was. Gelukkig kan ze tevreden terug
 kijken op een ook voor haar geslaagd
 zomerkamp.

Kim van haerte gefelicitteert
met je 16e fiering der
geboorte.

Smaeckelijck gedisht

We hadden een
heus Brownsea
verkenner Bacha-
naal. Afvoers wj
hieraan konden be-
ginnen werd er
eerst een toast uit-
gebracht op onze
scheidende hop-
man. Omdat alle

titels natuurlijk genoemd moesten
worden duurde het enkele kwartieren
voordat we konden drinken. Hiervoor
hadden we megarietjes en een grote
pan limonade (op het vuur). Het eten
was een BBQ met worstjes kip en di-
verse salades (nee niet van Johma).
Als toetje een heus zelfgebakken, dus
verser kan het niet, stokbroodje met
poedersuiker (voor sommige poeder-
suiker met een stukje brood).

Verdelingh der schatkist

2e plaats

Dassen

3e plaats

Leeuwen

1e plaats

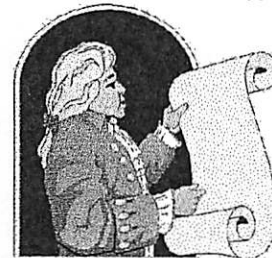

Dossen

Helaas, helaas, de tijd is voortge-
schreden en voor velen betekent dit
dat het klokje bijna voor het laatst
heeft getikt bij de verkenner. Hoew-
el wij dit betreuren zullen wij de
tijd een handje moeten helpen en de
klok een uur vooruit zetten, omdat
wij anders niet synchroom met de
rest van Europa lopen. Wij wensen
een ieder die onze troep gaat verla-
ten een goede voortzetting van hun
(scouting)carriere, en danken hen
voor de fijne tijd die wij met elkan-
der hebben mogen doorbrengen.
Met een groet uit het hart,
de achterblijvenden.

Ten gehore gebracht

- Laura van de kabelbaan is
geweest.
- Marloes een koude douche heeft
gekregen van de kinderen.
- Het daar nog niet mee over was.
- Zij ook nog onder het toezien-
d oog van onze scouts (en die van
de GNC) in bad is geweest.
- Julius het water ook van dichtbij
heeft bekeken.
- Hij voor het eerst blij was met
zijn 'gapende' beenwond.
- Hij daardoor niet helemaal onder
water kon.
- Annelies Patrick (sr.) verraste
door langs te komen.
- Zij haar aanstaande echtgenoot
in de adelstand verheven zag
worden.
- Patrick (sr.) nu jonkheer, baron,
graaf, hertog en landheer is.

ZOMERKAMP 1998 EXPLORERS

Dinsdag 4 augustus

Eerste dag van een veelbelovend zomerkamp dat voor de juniorleden van de Explorers het laatste zal zijn. Dit jaar is de eindbestemming Sapinhaut; een klein dorpje midden in de befaamde Zwitserse Alpen. Met uitzicht op het complete Rhônedal is het een uitgelezen plek om anderhalve week te verblijven.

5:45 stond er op mijn wekker toen hij afging, ondanks deze uitermate onchristelijke tijd, stond ik verbluffend snel naast mijn mandje aangezien we om halfzeven zouden verzamelen aan de Daltonlaan. Gelukkig was iedereen op tijd (oh nee, er was nog iemand die tegen zevenen pas kwam aanzetten), en konden we met minimale vertraging toch nog op weg. We zijn gaan rijden met twee auto's, nl. die van Frans en de ander van Michaël. Na enkele meters(!) rijden begon het al te regenen, en toen we het waagden om nog verder te rijden werden de weergoden ons helemaal ongezind, en werden we verblijd met een hoosbui van ongekende orde.

Via Breda waren we al snel in België, alwaar het weer in rap tempo nog verder verslechterde. De ruitenwissers draaiden overuren maar konden de overweldigende kracht van het wassende regenwater niet verwerken, dus was het bijzonder lastig rijden. Tot overmaat van ramp ontstond er rondom Brussel een file waar zelfs wij niet aan ontkwamen; maar na verloop van tijd kwamen we in rustiger wateren en konden we snel afzakken naar het Zuiden.

In Luxemburg komt de onvermijdelijke tankstop, waar we ons tevens sanitair ontlast hebben, en waar we ook de nodige voorraden hebben ingeslagen. Na een halfuur stilgestaan te hebben, zijn we weer vol goede moed op weg gegaan. Het eerste stuk door Frankrijk bestond uit snelweg, verderop op de route veranderde de weg in een tweebaansweg door de Jura heen. Dit is een hele pittoreske route en we hebben het allemaal zeer mooi gevonden, ondanks herhaaldelijk aandringen van enkele ouders om toch de route te verleggen via Duitsland. Bij de stad Besançon hebben we nog even stilgestaan om even enkele schuttingen van vocht te voorzien, en om de auto's te herschikken in verband met de invoer van (enkele) alcoholische versnaperingen. Na weer op weg te zijn gegaan kwamen we plotseling de grensovergang met Zwitserland tegen, alwaar we ondanks verscheidene invoerrechts overtredingen toch zonder problemen door mochten rijden naar het land van de Edelweiss. Na een honderdtal kilometer snelweg kwamen we in het Rhônedal wat de meeste van ons zeer indrukwekkend vonden. Het dorpje Saxon is een stuk minder indrukwekkend, een stoplicht, een scheet, en je bent er doorheen. Na een voor sommige hartstilstand veroorzakende rit de berg op, kwamen we aan bij de parkeerplaats van de kampplaats. Waar Michaël zijn broer (Peter) ging opzoeken om het goede nieuws te brengen. Ni. dat we heelhuids waren aangekomen. Helaas was deze niet thuis, dus hebben we de sleutel van ons chalet van de vriendin van Peter afgetrosgeld en hebben we ons vervolgens ingelegerd in ons fort boven op de berg.

's Avonds hebben we de schijnbaar oneindige voorraad bier voor het eerst aangesproken. (Ik moet U helaas teleurstellen, hij zei niets terug).

Woensdag 5 augustus

We ontwaakten in onze met zon overgoten doch koele chalet met weelderig uitzicht over de Rhônevallei, in Zwitserland Valais geheten. In tegenstelling tot de meeste kampen die we gewend zijn konden we direct uit onze van goed te beslapen bedden voorziene kamers de douche instappen, wat wij dus ook gedaan hebben. Ondanks de temperatuur van ruim in de twintig graden had Frits het nog koud in de douche en heeft hij daar tot verbazing van de rest de

kachel maar aangedaan, waar wij daarna ook weer de nodige moeite mee hadden om hem uit te krijgen. Na de lange (en voor de laatste man) koude douche zijn we maar eens aan tafel gegaan. Na het overigens oerhollandse ontbijt (we hadden immers Frans z'n auto volgestouwd met eten en drinken) liep het al aardig tegen het eind van de ochtend aan en hebben we dus maar besloten om Martigny te gaan bezoeken; een half uurtje rijden vanaf Sapinhaut en een van de weinige behoorlijke stadjes in dit deel van Valais.

In Martigny hebben we de nodige Flappen getapt, boodschappen gedaan en gesichtseed. Gezien de nog hogere temperatuur in de vallei dan boven zijn we, toen we eenmaal het nodige gedaan hadden snel weer terug gegaan naar ons chaletje. Aangezien we toch nog niets bedacht hadden om te doen, zijn we maar een stukje gaan klimmen in de buurt. Vanuit ons chaletje keken we uit op een behoorlijke rotswand waar we dus besloten een kijkje te gaan nemen. Het bleek niet zo'n simpel wandelingetje te zijn, het was eerder het bekende "only for Heroes" soort. Wat Krijn toch niet zo op prijs kon stellen. Het kwam er op neer dat het aardig steil en hoog was en dat van een lekker vaste grond om je voeten op te laten steunen geen sprake was.

Desalniettemin zijn we toch aardig hoog gekomen, wat verbazend was voor de niet-berggeiten onder ons en Frans die onderweg naar boven in een wespennest had gestapt en drie keer was gestoken op nogal onprettige plaatsen (been, dij en hoofd)

Later hebben we nog revanche genomen op deze k**tebeesten maar dat later. Terug aangekomen zijn we na nog een bergtopje bezichtigd en gefotografeerd te hebben maar eens lekker gaan relaxen op het terreintje voor ons huisje.

Na het eten kwam Michaëls broer Peter bij ons langs om ons de Telegraaf te geven (Helaas werden er geen andere Nederlandse kranten bij Peters kiosk verkocht, maar ja je moet toch wat).

Peter heeft ons gelijk de splijtmachine gedemonstreerd die we nodig hadden om hout te hakken en ons vervolgens uitgenodigd bij hem op de koffie. De koffie smaakte ondanks Italiaanse afkomst heel goed, en de koekjes en de daaropvolgende borrel nog beter. Peter had ons veel te vertellen over o.a. zijn diensttijd en het hondenfokken dus waren we laat weer terug in ons huisje.

Donderdag 6 augustus:

Na douche en ontbijt zijn we maar snel aan de slag gegaan met het houthakken. Ja inderdaad HOUTHAKKEN waarom zou je je misschien afvragen? Nou ik zal het in het kort uitleggen:

In Zwitserland heeft lang niet iedereen zoals in Nederland een aansluiting op een vast gasleidingnet en aangezien elektrisch verwarmen te duur is zit er voor de mensen in Sapinhaut niet veel anders op dan om hout te stoken in de openhaard om hun huis warm te houden. Dit gaat dan ook niet in kleine hoeveelheden want iedereen die Erwin Kroll ooit z'n act na het Journaal heeft zien uitvoeren zal weten dat het in Zwitserland behoorlijk vriest in de winter. Normaal gesproken zou Peter zelf met een maat het hout gedurende de zomer splijten maar dat is er dit jaar niet van gekomen. Daarom heeft hij ons gevraagd om tegen een zeer gereduceerde huurprijs van het chaletje z'n hout te splijten wat wij gezien de kampprijs dus ook gedaan hebben.

Bij het houthakken praat je niet over pionierbalkdik hout-formaat maar over echte dikke boomstammen met soms wel een diameter van driekwart meter. Die stammetjes die Peter al voor ons had verzameld en op een hoop naast z'n tuin had liggen moesten gespleten worden zodat ze makkelijk in Peter z'n kachelletje passen. Eerst lukte het niet zo met het splijten maar nadat we de aandrijfband van de splijtmachine hadden vervangen ging het een stuk beter. We zijn er in ieder geval druk mee bezig geweest en aan het eind van de dag hadden we nog niet eens een derde af. 's Avonds zijn we nog naar het dorp Saxon onder in de vallei geweest waar helaas niet veel cafeetjes waren en de drankjes behoorlijk duur waren. Voordat we er erg in hadden waren we na twee cafés het dorp alweer uit en zijn we weer naar boven gegaan om voor het huisje verder te gaan.

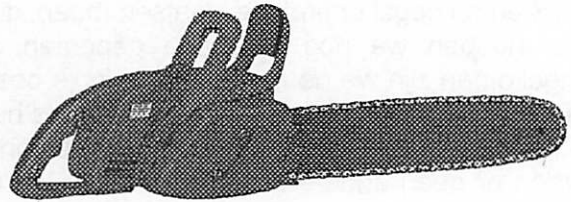
Vrijdag 7 augustus:

Na laat te zijn opgestaan en ontbeten te hebben zijn we eerst nog een paar uurtjes gaan splijten. Toen we het al behoorlijk heet begonnen te krijgen kwam Michaël met het idee een waterval ergens in de valei te gaan bekijken.

Na een stuk rijden in de hitte (diegene die met Michaël meereden hadden geluk: Mich had airco, Frans niet) en onze auto's geparkeerd te hebben zijn we door een Zwitsers dorpje naar boven gegaan. Bovenin dat dorpje zat een kabelbaan die ondanks dat het skiseizoen nog ver van nabij was in werking was. Het kostte helaas wel een flinke duit (10 Fr) om boven te komen dus hebben we maar besloten om terug te gaan lopen. Toen we de voor diegenen onder ons die hoogtevrees hadden de beproeving van de skilift hadden doorstaan en boven waren aangekomen was het moeilijk om de betreffende waterval te vinden. Maar we hadden een fantastisch uitzicht en de lucht was daar door de hoogte een stuk koeler. We zijn uiteindelijk maar een pad naar beneden ingegaan wat ons tot een mooie wandeling opleverde maar weinig waterval liet zien. Terug op het terrein hebben we ons als goed explorers betaamt alleen gerelaxed en gegeten. 's Avonds zijn we nog wel naar Martigny geweest waar de cafés gelukkig wel gezellig en rijk in aantal waren maar helaas waren de drankjes nog steeds even duur als in Saxon.

Zaterdag 8 augustus:

Op zaterdag werd het programma geheel verzorgd door Dhr. Peter Steffens, wat dus inhield dat we na het gebruikelijke 's Ochtends bij Peter en Frans in de auto zijn gestapt om boven in het bos hout te gaan halen om de stapel die wij aan het wegwerken waren in Peter z'n tuin bij te vullen voor de volgende jaren. Dit veranderde onze bezigheden wel omdat we nu eerst stammen uit moesten zoeken om ze vervolgens door te zagen tot hanteerbare blokken met een motorzaag die alleen Peter makkelijk aan kreeg en liters landbouwbenzine achterover sloeg. Nadat de aanhangwagen van Peter tot de nok toe gevuld was moest de ene helft van ons gaan lossen bij Peter z'n huis terwijl de andere helft doorging met zagen voor als de aanhanger terug was. In het kort gezegd was het aardig zwaar werk en we hielden niet op voordat zowat ieder losliggend boomstammetje uit Sapinhaut bij Peter voor de deur lag. Nadat we laat hadden gegeten en een beetje gerevalideerd waren zijn we nog naar Sion gegaan, de hoofdstad van Valais.

Zondag 9 augustus:

De traditionele rustdag die we begonnen zijn door met Peter naar een Thermisch zwembad in de valei te gaan. Het mocht dan wel een flinke duit gekost hebben (13 Frank de man) maar we kwamen in de heerlijk verwarmde en van massagestralen voorziene baden wel compleet tot rust.

De rest van de dag hebben we zo min mogelijk gedaan. Helaas werd onze rust wel verstoord door een groep accordeonisten die de dag daarvoor waren aangekomen in het grote huis tegenover ons en lekker op het grasveld naast

ons huisje aan het repeteren waren. Wat op zich geen probleem was geweest als ze een beetje normale muziek konden spelen, maar dat was natuurlijk totaal niet het geval; het was eerder een verschrikkelijk storende herrie.

Maandag 10 augustus:

Vandaag was Willem-Jan jarig dus zijn we maar geen hout gaan splijten maar in plaats daarvan de St. Bernardspas gaan bezoeken. Na een flink eind rijden naar het zuiden kwamen we er dan. Deze pas; bekend van de ervan afkomstige St. Bernardshonden en tevens grens met Italië heeft een heel scala aan toeristische terrasjes en winkeltjes en het St. Bernardshondenmuseum. Je kon er ook naar boven de berg opgaan om uitzicht te hebben op de Mont-Blanc wat Frans, Vincent en Michaël dus ook hebben gedaan. Frits, Willem en Krijn zagen dat niet zo zitten en zijn dus maar beneden gebleven om de terrasjes en de pas zelf te bezichtigen.

Later nadat we terug waren en gegeten hadden, ontdekten we toen we buiten zaten dat er een wespennest in het dak van ons chaletje zat. Vervolgens hebben we Peter gehaald die na er een spuitbus waarvan de inhoud in Nederland behoorlijk illegaal zou zijn met Michaël de zolder op is gegaan en daar twee wespennesten ter grote van een basketbal vond. De wespen zaten er nog behoorlijk in te zoemen dus heeft Peter er alvorens de nesten in een vuilniszak te mikken er nog maar een bus tegenaan gegooid. Met de vuilniszakken zijn we naar de kampvuurplaats gegaan waar we een kampvuurtje hebben gebouwd waar we de wespennesten op hebben gegooid. We hielden er nog een aardig kampvuurtje aan over dus is Peter nog maar wat biertjes gaan halen die we ter viering van onze wraak daar op hebben gedronken.

Dinsdag 11 augustus:

Vandaag hebben we op een klein hoekje na al het hout voor Peter gespleten en hebben meteen maar voor een buurvrouw van Peter die in ruil voor onze diensten de rest van de huurkosten van ons chaletje wel voor haar rekening wilde nemen een flinke berg hout gespleten. Dit hout moest overigens opgeslagen worden in een bouwvallig hutje dat door de hitte meer op een sauna leek (Frits en Mich hebben het er dus in ieder geval erg warm gehad).

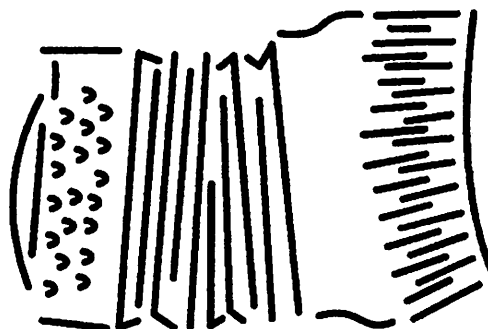
Aan het eind van de dag was er trouwens nog iemand zo slim om met z'n auto met 100 kilometer per uur van de berg af te komen suizen, in de slip te raken en vervolgens een boompje te rammelen. Frits, Michaël en Peter die het allemaal hebben zien gebeuren hebben (als goede padvindes) de gewonden er uit getild en geholpen (gelukkig was er niets ernstigs met de inzittenden gebeurd). Een buurvrouw van Peter met mobiele telefoon had gevraagd of ze de ambulance moest bellen wat de bestuurder wel goed vond zolang ze uitdrukkelijk de politie maar niet zou bellen (in Zwitserland ben je namelijk als je een ongeluk veroorzaakt sowieso minimaal 3 maanden je rijbewijs kwijt (terwijl hij het pas een paar maanden had)). Dat probleem was al gauw de wereld uit toen bleek dat de buurvrouw in kwestie zelf politie was in Geneve. Na zelf moe te zijn geworden van ons ramptoerisme gingen we maar weer terug om te eten en de rest van de avond rustig door te brengen.

Woensdag 12 augustus:

We zijn ons na niet zachtzinnig gewekt te zijn door de accordeonband in repetitie gaan voorbereiden op de barbecue die we bij Peter thuis zouden gaan houden.

Terug van de winkels zijn we rustig het splijtwerk gaan afmaken en hebben we ons bezig gehouden met onze favoriete bezigheid: relaxen.

's Avonds hebben we heerlijk bij Peter gebarbecued: ondanks de storm die eerder was komen opzetten maar gelukkig weer was gaan liggen wilde het vlees goed gaar worden

en hebben we kunnen bunkeren tot we knapten. Ook de drie literfles rode wijn die Peter bewaard had voor dit soort momenten ging er prima in. Na het eten hebben we nog met Peter en z'n vrouw gepraat. En we hebben natuurlijk al de 17 hondjes (Peter en z'n vrouw fokken namelijk honden als hobby) op schoot gehad die er waren. Laat die avond zijn we teruggegaan naar ons huisje waar de meeste van ons nog een van de laatste overgebleven biertjes hebben gedronken.

Donderdag 13 augustus:

Op deze laatste kampdag zijn we maar weer flink de terrorist (oh nee, ik bedoel toerist) gaan uithangen. Dit keer zijn we naar de Lac de Heremence; het grootste stuwmeer van Europa geweest. Na een stuk rijden kwamen we aan bij de dam waar we naar boven konden met een kabelliftje wat ons naar het meer bracht. Dit gigantische meer gelegen tussen gletsjers en bergpieken van rond de 3500 meter hoogte was zo groot dat je aan de dam niet kon zien waar het einde nauw precies was en het was diep genoeg om een er een Eiffeltoren rechtop in te laten staan (300 meter). Langs een weggetje boven het meer konden we lopen wat we dus ook gedaan hadden. Het was daar overigens behoorlijk koud en het was nog kouder in de tunneltjes die door normaal onbegaanbare bergwanden gingen. Maar het was desalniettemin toch zeker het bezoeken waard al was het maar om een steentje van de rand te gooien om te kijken hoe lang het duurde totdat het beneden was.

Toen we uitgewandeld waren zijn we teruggegaan naar het huisje om onze spullen in te pakken en te beginnen met een schoonmaak die na tien dagen wel nodig was. Toen het schoonmaken zover het mogelijk was klaar was hebben we onze laatste voorraad prefab voedsel uit de kast gehaald en gekookt.

Die avond hebben we nog met Peter koffie gedronken. En zijn we na wat echt het laatste bier was te hebben opgemaakt en nog even naar de sterren en het uitzicht gekeken te hebben vrij vroeg naar bed gegaan want we moesten de volgende dag weer vroeg op voor de lange terugreis.

Vrijdag 14 augustus

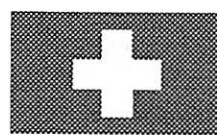
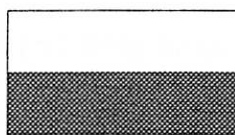
Vandaag de dag zouden wij moedig de terugreis aanvaarden. Helaas waren we toen de wekker ging niet meer zo moedig als we ons hadden voorgenomen. Maar we waren op de seconde precies op tijd weg (07:00:00 SHARP) na natuurlijk eerst afscheid te hebben genomen van Peter. De terugreis ging voorSPOEDig, we waren namelijk als eerste op de Daltonlaan aanwezig, zelfs nog eerder dan de ouders, zodat we deze keer een omgekeerde wereld hadden, en wij de ouders op stonden te wachten. Relaxed (we hebben bijna niets anders gedaan dan relaxen, behalve het werk dan),gingen we naar huis.

Krijn & Michaël

MISSION ACCOMPLISHED

Afscheid Explorer-afdeling MANTAROGGEN 1994-1998

Na vier jaar Explorer te zijn geweest is het wel weer genoeg geweest, de koek is op. De afgelopen vier jaar hebben we veel leuke dingen meegemaakt, we hebben twee verschillende teamlijders (teamleiders mag ook) gehad. Vier enerverende kampen meegemaakt; Ommen 1995, East-Grinstead (Engeland) 1996, Gdańsk (Polen) 1997, Sapinhaut (Zwitserland) 1998. Op onze c.v. kunnen we tevens vermelden: voor enkelen 4!! Droppinghikes, legio Groepsweekenden, meer dan 180 opkomsten, enkele strandwandelingen, een aantal surprise-avonden met meestal heel persoonlijke surprises, gezamenlijk lijden aan het syndroom van Von Keile, etc. etc.

Voor al deze activiteiten, en vooral het mogelijk maken ervan willen we graag onze begeleiding: Arjan, Frans en Vincent be danken voor hun inzet. We hopen dat zij nog lang hun loopbaan kunnen voortzetten bij Scouting.

Wat betreft de ex-Explo's:

Frits gaat de Explorerbegeleiding versterken;

Krijn gaat leiding geven bij de Esta's en zal tevens mede ervoor zorgen dat de Kudu verschijnt;

Willem-Jan wordt eveneens leiding bij de Esta's;

Michaël tsja, die blijft lid, maar zal zich niet iedere week actief bezig houden met scouting i.v.m. werk.

EXPLORERS VAN BROWNSEAGROEP '66 WENSEN U EEN GOED PAD.

S C O U T I N G
**DAS
PAS LEVEN!**